

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 597/2025
15.05.2025. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Светланае Томић Јокић, председника већа, Бојане Пауновић, Дијане Јанковић, Милене Рашић и Гордане Којић, чланова већа, са саветником Врховног суда Немањом Симићевићем, записничарем, у кривичном предмету окривљене АА, због кривичног дела угрожавање сигурности из члана 138. став 2. у вези става 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљене АА–адвоката Николе Митића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Сурдулици К.бр.44/24 од 10.12.2024.године и Вишег суда у Врању Кж1 бр.19/25 од 04.03.2025.године, у седници већа одржаној дана 15.05.2025. године, једногласно је донео:

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљене АА–адвоката Николе Митића, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Сурдулици К.бр.44/24 од 10.12.2024.године и Вишег суда у Врању Кж1 бр.19/25 од 04.03.2025.године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Сурдулици К.бр.44/24 од 10.12.2024.године окривљена АА је оглашена кривом да је извршила кривично дело угрожавање сигурности из члана 138. став 2. у вези става 1. КЗ, за које дело јој је изречена условна осуда тако што јој је утврђена казна затвора у трајању од шест месеци и истовремено одређено да се иста неће извршити уколико окривљена у року од две године по правноснажности пресуде не учини ново кривично дело.

Истом пресудом окривљена је обавезана да на име паушала плати Основном суду у Сурдулици износ од 5.000,00 динара у року од тридесет дана по правноснажности пресуде.

Пресудом Вишег суда у Врању Кж1 бр.19/25 од 04.03.2025.године одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљене АА–адвоката Николе Митића, а пресуда Основног суда у Сурдулици К.бр.44/24 од 10.12.2024.године је потврђена.

Против наведених правоснажних пресуда, захтев за заштиту законитости је поднео бранилац окривљене АА—адвокат Никола Митић, због повреде закона из члана 439. тачка 1) и 441. став 4. ЗКП, са предлогом да Врховни суд усвоји поднети захтев, преиначи побијане пресуде и окривљену ослободи од оптужбе или да укине наведене пресуде и списе предмета врати првостепеном суду на поновно одлучивање.

Врховни суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Врховном јавном тужилаштву сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП и, у седници већа коју је одржао без обавештавања јавног тужиоца Врховног јавног тужилаштва и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП) размотрио списе предмета, са правоснажним пресудама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је након оцене навода у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован.

Указујући на повреду закона из члана 439. тачка 1) ЗКП бранилац окривљене АА, адвокат Никола Митић у захтеву за заштиту законитости истиче да у изреци пресуде нису описани сви битни елементи кривичног дела угрожавање сигурности из члана 138. став 2. у вези става 1. КЗ, за које дело је окривљена оглашена кривом. Бранилац свој став образлаже наводима да у изреци пресуде нема чињеничног описа у односу на то да ли је претња, упућена од стране окривљене, угрозила сигурност оштећених, као чињенице и околности од којих зависи примена одређене одредбе кривичног закона, што представља повреду кривичног закона на штету окривљене.

Одредбом члана 138. став 1. КЗ је прописано да ко угрози сигурност неког лица претњом да ће напасти на живот или тело тог лица или њему блиског лица, казниће се новчаном казном или затвором до једне године, док је ставом 2. истог члана прописано да ко дело из става 1. учини према више лица или ако је дело изазвало узнемиреност грађана или друге тешке последице, казниће се затвором од три месеца до три године.

Изреком пресуде Основног суда у Сурдулици К.бр.44/24 од 10.12.2024.године окривљена АА је оглашена кривом да је дана 13.11.2023. године, око 08,00 часова, у ходнику Центра за социјални рад у Сурдулици, способна да схвати значај свог дела и да управља својим поступцима, свесна свога дела чије извршење је хтела и била свесна да је њено дело забрањено, угрозила сигурност оштећенима ББ и ...,ВВ из села ..., општина ... и ГГ из ..., претњом да ће напасти на њихов живот и тело, на тај начин што је по изласку из канцеларије оштећене ББ након одбијања да даје изјаву у поступку ванредног преиспитивања права на новчану социјалну помоћ, када је оштећена ББ изашла за њом у ходник Центра, а у међувремену и остале раднице ЦСР у Сурдулици, ошт.ВВ и ошт.ГГ, ошт.ББ упутила речи претње:"Убићу те, кроз прозор ћу да те бацим, ће те задавим, сакупићу циганке из Масурицу да те бију, гркљан ћу да ти извадим, мртво дете своје ћеш да гледаш, жива нећеш да радиш у Центар“, а онда и речи претње: „Запалићу Центар, све које ту радите ћу да запалим и побијем", чиме је извршила кривично дело угрожавање сигурности из члана 138. став 2. у вези става 1. КЗ.

По оцени овог суда, из изреке правноснажне пресуде јасно произилазе сва законска обележја кривичног дела угрожавање сигурности из члана 138. став 2. у вези става 1. КЗ и то како објективна, која се односе на предузете радње окривљене, односно да је угрозила сигурност оштећенима ББ, ВВ и ГГ, описаним претњама да ће напасти на њихов живот и тело, а тиме и квалификаторну околност описану у ставу 2. наведеног члана, да је дело извршено према више лица, а тако и субјективна обележја дела, која се тичу урачунљивости и умишљаја (свести и воље) окривљене за извршење дела, који укључује и свест о забрањености дела.

Стога су наводи изложени у захтеву за заштиту законитости браниоца окривљене, којима се истиче да опис радњи извршења предметног кривичног дела не садржи све елементе предметног кривичног дела, односно да је побијаним пресудама учињена повреда кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, оцењени као неосновани.

Бранилац окривљене у осталом делу захтева указује и на повреду закона из члана 441. став 4. ЗКП наводећи да је суд обавезао окривљену да плати на име судског паушала износ од 5.000,00 динара, иако је био дужан да је ослободи обавезе плаћања трошкова судског поступка, с обзиром да је располагао свим информацијама о материјалном стању осумњичене и о њеним породичним приликама, а то је да је мајка шесторо деце, незапослена и да се налази у тешкој материјалној ситуацији.

Врховни суд је и у овом делу наводе браниоца окривљене оценио као неосноване из разлога што је одредбом члана 264. став 4. ЗКП прописана само могућност, а не и обавеза суда да окривљеног ослободи од обавезе плаћања трошкова кривичног поступка, те је на суду да у сваком конкретном случају оцени да ли постоје услови за примену наведене одредбе.

Са свега изложеног, на основу одредаба члана 491. став 1. ЗКП, донета је одлука као у изреци ове пресуде.

**Записничар-саветник,
Немања Симићевић,с.р.**

**Председник већа-судија
Светлана Томић Јокић,с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић